Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część CXXXV.

wydana i rozesłana

w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 16. Października 1850,

w wydaniu niniejszem dwujęzykowem: 8. Listopada 1851.

382.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 29. Września 1850,

mocą którego zatwierdzony i obwieszczony zostaje prowizoryczny porządek prowadzenia ksiąg gruntowych w kraju koronnym Kroacyi i Slawonii.

Za poradą Mojej Rady ministrów zatwierdzam przedłożony Mi przez Mego ministra sprawiedliwości porządek prowadzenia ksiąg gruntowych w Moim kraju koronnym Kroacyi i Slawonii i upoważniam go, do poczynienia wszelkich kroków, ażeby instytut ksiąg gruntowych w tych krajach spiesznie się rozwinął.

Franciszek Józef m. p.

Schmerling m. p.

Załączenie do Nru 382.

Rozporządzenie prowizoryczne,

dotyczące ksiąg gruntowych i tabularnych przy sądach powiatowych w kraju koronnym Kroacyi i Slawonii.

§. 1.

W każdym powiecie mogą być zapisane do księgi gruntowej powiatu wszystkie nieruchomości, wyjąwszy te, które przed rokiem 1848 uważane były jako własność szlachecka.

§. 2.

Jeżeli miasto wolne królewskie, lub inne jakie miejsce, mające u siebie osobną księgę gruntową lub tabularną, tak jak to przepisuje art. XXI z roku 1840, wpada w okręg sądowy powiatu, wówczas sąd powiatowy dalej prowadzić winien te księgi w sposób, w niniejszem rozporządzeniu przepisany. Urzędy ksiąg gruntowych i urzędy tabularne już istniejące, równie jak urzędy ksiąg gruntowych zaprowadzić się mające, są urzędami pomocniczemi właściwych sądów powiatowych.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

CXXXV. Stück.

usgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 16. October 1850,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 8 November 1851.

382.

Kaiserliche Verordnung vom 29. September 1850,

wodurch eine provisorische Grundbuchsordnung für das Kronland Croatien und Slavonien genehmiget und kundgemacht wird.

Ueber Einrathen Meines Ministerrathes genehmige Ich die von Meinem Justizminister Mir vorgelegte provisorische Grundbuchsordnung für Mein Kronland Croatien und Slavonien, und ermächtige denselben, alle zur raschen Förderung des Grundbuchswesens daselbst erforderlichen Massnahmen zu treffen.

***Franz Joseph** m. p.*

***Schmerling** m. p.*

Beilage zu Nr. 382.

Provisorische Verordnung

in Betreff der Grund- und Intabulationsbücher bei den Bezirksgerichten im Kronlande Croatien und Slavonien.

§. 1.

In jedem Bezirke können sämmtliche Liegenschaften, mit Ausnahme derjenigen, welche vor dem Jahre 1848 als adeliges Eigenthum behandelt worden sind, in das Bezirksgrundbuch eingetragen werden.

§. 2.

Wenn eine königliche Freistadt oder sonst ein Ort, der nach Vorschrift des XXI. Artikels vom Jahre 1840 mit einem Grund- und Intabulationsbuche versehen ist, in den Gerichtssprengel des Bezirkes fällt, so sind von Seite des Bezirksgerichtes diese Bücher in der in dieser Verordnung vorgeschriebenen Weise fortzusetzen. Sowohl die bestehenden Grundbuchs- und Intabulationsämter, als auch die neu zu errichtenden Grundbucksämter sind Hilfsämter der betreffenden Bezirksgerichte.

§. 3.

Jeżeli jakie miejsce, wyrażone w paragrafie poprzedzającym nie uczyniło zadosyć rozporządzeniu ustawy wyż powołanej, mianowicie przepisowi §. 15. co do połączenia księgi gruntowej z księgą tabularną, sąd powiatowy winien wykonanie przepisu do skutku doprowadzić.

§. 4.

Właściciel lub posiadający prawem zastawu nieruchomość w §. 1. oznaczoną, życzący takową wciągnąć do księgi gruntowej powiatu i otwartą mieć kartę intabulacyi, winien przedłożyć sądowi oowiatowemu: po pierwsze, dowody według prawa dostateczne co do swojego prawa własności, a względnie co do swego prawa zastawu; powtóre, potwierdzenie urzędowe, iż się znajduje w rzeczywistem posiadaniu nieruchomości, w mowie będącej, po trzecie poświadczenie urzędowe, co do intabulacyj zaszłych na posiadłości wciągnąć się mającej, lub co do tego, iż żadna intabulacya nie miała miejsca, ze strony z archiwum tej władzy, której podlegała nieruchomość pod względem intabulacyi.

§. 5.

Na każde takie podanie o wciągnienie do ksiąg gruntowych sąd powiatowy winien treść istotną podania w gminie, w której nieruchomość leży obwieścić w sposób, dotąd używany z tym dodatkiem, iż ktokolwiek zamyśla uczynić zarzuty przeciw prawu własności, a względnie przeciw prawu zastawu proszącego, wnioski swoje przedłożyć winien sądowi powiatowemu najdalej w dniach 30[stu], w przeciwnem bowiem razie słuchany nie będzie.

§. 6.

Wtenczas dopiero, jeżeli w przeciągu tego terminu nikt zarzutu nie wniosł, sąd powiatowy winien zapisać proszącego jako właściciela lub posiadacza prawem zastawu tej nieruchomości, stosownie do dokumentów załączonych. Przy takowem zapisaniu należy także znajdujące się intabulacye zaciągnąć według dotychczasowego pierwszeństwa, prawem istniejącego.

§. 7.

Jeżeli z protokołów intabulacyjnych, dotąd prowadzonych, nie można z dokładnością docieć nazwiska wierzyciela zaintabulowanego, tudzież rzeczy, na której intabulacyę uskuteczniono, i datum skryptu; równie jak w tenczas, kiedy protokoły intabulacyjne zupełnie lub w części zaginęły, lub uszkodzone zostały; należy w każdym przypadku, jak skoro właściciel nieruchomości, w §. 1. rzeczonej, o zaciągnienie takowej do nowej księgi gruntowej podanie uczyni, wraz z zacytowaniem w §. 4 przepisanem, mających prawo własności lub zastawu co do nieruchomości, w mowie będącej, wezwać także wszystkich zaintabulowanych na niej wierzycieli proszącego o zaciągnienie jej do ksiąg gruntowych, z wyznaczeniem równego dla wszystkich terminu dni 30, i takowym nakazać, ażeby prawa swoje nabyte przez intabulacyę na nieruchomość, do księgi gruntowej zapisać się mającą, wykazali dokumentami prawem przepisanemi, w przeciwnym bowiem razie nastąpiłoby zamieszczenie nieruchomości i późniejszych intabulacyj, jeżeli jakie się znajdują, do księgi gruntowej lub tabularnej, bez względu na ich chociażby dawniejsze prawa.

§. 3.

Wäre ein im vorhergehenden Paragraphe bezeichneter Ort der Verfügung des angezogenen Gesetzes, namentlich der Vorschrift des §. 15 rücksichtlich der Verbindung des Grundbuches mit dem Intabulationsbuche nicht nachgekommen, so hat das Bezirksgericht den Vollzug der Vorschrift zu bewirken.

§. 4.

Wenn der Eigenthümer oder Pfandbesitzer einer im §. 1 bezeichneten Liegenschaft diese in das Grundbuch des Bezirkes eintragen und sich ein Intabulationsfolium eröffnen lassen will, so hat er erstens die gesetzlich genügenden Behelfe über sein Eigenthumsrecht, bezüglich über sein Pfandrecht, zweitens die ämtliche Bestätigung, dass er sich im wirklichen Besitze der in Frage stehenden Liegenschaft befinde, und drittens das ämtliche Zeugniss über die auf das einzutragende Besitzthum stattgehabten Intabulationen oder darüber, dass keine Intabulation stattgefunden hat, aus dem Archive jener Behorde, welcher die Liegenschaft in Bezug auf Intabulation unterworfen war, dem Bezirksgerichte vorzulegen.

§. 5.

Ueber jede solche Bewerbung um Anschreibung hat das Bezirksgericht den wesentlichen Inhalt des Gesuches in der Gemeinde, in welcher sich die Liegenschaft befindet, auf die bisher übliche Weise und mit dem Beisatze veröffentlichen zu lassen, dass Jedermann, welcher einen Einspruch gegen das Eigenthumsrecht oder bezüglich gegen das Pfandrecht des Bewerbers erheben zu können glaubt, diesen Einspruch längstens binnen 30 Tagen bei dem Bezirksgerichte anzubringen habe, widrigens er damit nicht mehr würde gehört werden.

§. 6.

Das Bezirksgericht hat erst dann, wenn innerhalb dieser Frist kein Einspruch erhoben worden ist, die Anschreibung des Bewerbers an das Eigenthum oder bezüglich den Pfandbesitz der Liegenschaft nach Massgabe der beigebrachten Belege vorzunehmen (§. 16). Bei dieser Anschreibung sind auch die vorhandenen Intabulationen nach ihrer bisherigen gesetzlichen Priorität einzutragen.

§. 7.

Sollten aus den bisher geführten Intabulationsprotokollen der Name des intabulirten Gläubigers, dann des Gutes, auf welches die Intabulation erfolgte, sowie das Datum der Schuldurkunde nicht vollkommen deutlich erhellen, wie auch in dem Falle, wenn die Intabulationsprotokolle ganz oder theilweise verloren gegangen oder unbrauchbar geworden sind, müssen jedesmal, wenn der Eigenthümer einer im §. 1 bezeichneten Liegenschaft um die Eintragung derselben in das neue Grundbuch ansucht, zugleich mit der im §. 4 vorgeschriebenen Citation der das Eigenthum oder den Pfandbesitz dieser Liegenschaft für sich Ansprechenden auch sämmtliche darauf intabulirte Gläubiger des Anschreibungswerbers mit Anberaumung der gleichen Frist von 30 Tagen aufgefordert werden, ihr durch Intabulation erlangtes Recht auf die in das Grundbuch einzutragende Liegenschaft durch Beibringung der nothwendigen gesetzlichen Behelfe darzuthun, widrigenfalls ohne Rücksicht auf ihr allfälliges früheres Recht die Eintragung der Liegenschaft und allfälliger späterer Intabulationen in das Grund- und Intabulationsbuch stattfinden würde.

§. 8.

Ten co żąda zapisu do księgi gruntowej, słuchany być winien przez sędzię powiatowego, prowadzącego księgę gruntową, lub też przez zastępcę tegoż, co do wszystkich zaintabulowanych pretensyj, które w ten sposób zameldowane zostaną. W razie, gdyby proszący lub ktokolwiek inny, mający pretensyę intabulowaną, powstawał przeciw intabulacyi pretensyi na realności, w mowie będącej, sędzia powiatowy natychmiast o słuszności prawa roszczonego w sumarycznej drodze rozstrzygnąć powinien.

§. 9.

Kto twierdzi, iż ma pretensyę intabulowaną na nieruchomości, w mowie będącej, może żądać, ażeby takowa zanotowaną została, w księdze intabulacyjnej w tym razie, jeżeli sędzia powiatowy uznał ją za rzeczywistą.

Jednakowoż na żądanie strony przeciwnej winna takowa być zanotowana księdze tabularnej jako sporna. Wykreślenie takiej adnotacyi, w tenczas dopiero nastąpić może, jak rozstrzygniętą zostanie prawomocnie rzeczywistość pretensyi.

§. 10.

Równie też właściciel nieruchomości, nie zapisanej jeszcze w księgach, winien załączyć dowody, wspomnione w §. 4, jeżeli zamyśla tęż nieruchomość sprzedać, zamienić, lub w inny sposób własność takowej przenieść na kogo innego; ponieważ na przyszłość nabycie na własność nieruchomości, w §. 1 wyrażonej, tylko przez zapisanie nowego właściciela do księgi gruntowej uzyskane być może.

§ 11.

To samo ma się rozumieć o przenoszeniu własności takich nie zapisanych jeszcze nieruchomości prawem dziedzictwa. W takim razie także dziedzić nabywa własności wspomnionej nieruchomości, tylko przez zapisanie do księgi gruntowej.

Ten na którego imię przeniesienie ma nastąpić, winien dostarczyć wymienionych w §. 4. dowodów co do prawa własności, a względnie co do prawa zastawu ostatniego posiadacza, równie jak co do zaszłych intabulacyj.

§. 12.

Co do nieruchomości, znajdujących się obecnie w niepodzielnem posiadaniu familii, należy w celu zapisania do ksiąg gruntowych, wprzód oznaczyć części przypadające na członków familii, do posiadania prawo mających, w myśl ustaw, obowiązujących co do sukcessyi.

Dział takowy uskuteczni sędzia powiatowy, jeżeli wszystkie strony interesowane, które edyktem zwołać należy, nie zgodzą się na ustanowienie deputacyi działowej, o której wspomina §. 9. lit *n* zarysów organizacyi sądowej. Rzeczywiście nie można jednak dzielić spólnej posiadłości, jak tylko w granicach, prawem ustanowionych przeciw rozdrobnieniu.

§. 13.

Jeżeli sobie wierzyciel życzy, aby przedsięwziętą była intabulacya w myśl ustawy, na nieruchomości, w §. 1 oznaczonej, nie zapisanej jeszcze do żadnej księgi gruntowej, wówczas winien także wraz z dłużnikiem przedłożyć urzędowi ksiąg gruntowych wyrażone w §. 4 dowody.

§. 8.

Ueber sämmtliche auf diese Weise zur Anmeldung gelangenden intabulirten Forderungen ist der Anschreibungswerber vor dem, das Grundbuch leitenden Bezirksrichter oder dessen Stellvertreter zu hören. Im Falle, dass die stattgehabte Intabulation der Forderung auf das fragliche Gut von dem Anschreibungswerber oder von einem anderen Inhaber einer intabulirten Forderung bestritten würde, hat der Bezirksrichter sogleich über die Giltigkeit des Anspruches im summarischen Wege zu erkennen.

§. 9.

Derjenige, welcher eine intabulirte Forderung auf die fragliche Liegenschaft zu haben behauptet, ist berechtiget, die Anmerkung derselben im Intabulationsbuche dann zu begehren, wenn sie von dem Bezirksrichter als richtig anerkannt wurde.

Dieselbe muss jedoch auf Verlangen des Gegentheiles als streitig im Intabulationsbuche angemerkt werden. Die Löschung dieser Anmerkung kann erst dann, wenn über diesen Anspruch rechtskräftig entschieden worden ist, stattfinden.

§. 10.

Ebenso hat auch der Eigenthümer einer noch nicht eingeschriebenen Liegenschaft die im §. 4 angegebenen Behelfe beizubringen, falls er diese Liegenschaft verkaufen, vertauschen oder auf andere Weise deren Eigenthum an einen Anderen übertragen will, da in Zukunft die Erwerbung des Eigenthumes der im §. 1 bezeichneten Liegenschaften nur durch die Eintragung des neuen Eigenthümers in das Grundbuch erwirkt werden kann.

§. 11

Ein Gleiches gilt in Bezug auf Uebertragungen des Eigenthumes solcher noch nicht eingeschriebenen Liegenschaften durch Bewerbung. Auch in diesem Falle erwirbt der Erbe das Eigenthum der erwähnten Liegenschaft nur durch die Eintragung in das Grundbuch.

Derjenige, auf dessen Namen die Uebertragung geschehen soll, hat die im §. 4 angedeuteten Behelfe über das Eigenthumsrecht bezüglich über das Pfandrecht des letzten Besitzers und über die stattgehabten Intabulationen beizuschaffen.

§. 12.

Bei unbeweglichen Liegenschaften, die sich dermal noch ungetheilt im Besitze einer Familie befinden, müssen zum Behufe der Eintragung in das Grundbuch vorerst die den zum Besitze berechtigten Mitgliedern der Familie gebührenden Antheile im Sinne der diessfalls geltenden Successionsgesetze bestimmt werden.

Dieses Theilungsverfahren findet, wenn sich nicht sämmtliche durch Edict vorzuladende Betheiligte auf Bestellung der im §. 9 lit. n der Grundzüge der Justizorganisation bezeichneten Theilungsdeputation vereinigen, durch den Bezirksrichter Statt. Eine wirkliche Theilung des gemeinschaftlichen Besitzthumes kann jedoch nur innerhalb der durch die Gesetze gegen die Zerstückelung bestimmten Schranken stattfinden.

§. 13.

Will ein Gläubiger auf irgend eine der im §. 1 bezeichneten Liegenschaften, die noch in kein Grundbuch einverleibt ist, eine Intabulation im Sinne des Gesetzes vornehmen lassen, so hat er im Vereine mit dem Schuldner ebenfalls die im §. 4 angegebenen Belege dem Grundbuchsamte vorzulegen.

Jeżeli dłużnik nie chce dostarczyć tych dowodów, wierzyciel ma prawo dostarczenia takowych kosztem dłużnika. Koszta takowe, które sędzia powiatowy oznaczy sumaryczną drogą prawa wynagrodzone być powinny.

§. 14.

Posiadłości, które w duchu prawa i zwyczaju prawnego stanowią całą sesyą, pół sesyi lub ćwierć takowej, mają być zapisane w księdze gruntowej jako całość i jednę tylko kartę mają dla siebie otwartą.

Wrzystkie inne grunta i budynki (grunta ekstra-urbaryalne), chociażby były własnością jednej i tej samej osoby, muszą być zapisane osobno i pojedynczo.

§. 15.

Połączenie w jednę całość graniczących z sobą gruntów, nie stanowiących jednej sesyi, zależy od woli właściciela. Wszelako połączona w ten sposób całość w tenczas tylko w księgę gruntową wcieloną być może, jeżeli posiadanie pojedynczych części polega na tym samym tytule prawnym.

§. 16.

Każda nieruchomość, zapisana być winna z wyrażeniem właściwego nazwiska swego, rozmiaru, granic sąsiednich, i nazwiska właścicieli, tudzież z wyrażeniem tytułu, na którem się opiera obecne prawo posiadania.

§. 17.

W miejscach, mających regulacyę urbaryalną, należy rozmiar pojedynczych sesyj i innych nieruchomości przenieść z ksiąg fundualnych do księgi gruntowej. W miejscach, gdzie nie ma regulacyi urbaryalnej, należy rozmiaru gruntów dochodzić w inny sposób.

§. 18.

Jeżeli kto posiada nieruchomość nie prawem własności, lecz prawem zastawu, (titulo pignoris), wówczas należy tę okoliczność, równie jak nazwisko tego, który w zastaw oddał, w przypadkach §§. 4 i 13 przy zapisaniu wyraźnie dołożyć.

§. 19.

Jeżeli przy żądaniu zapisanie do ksiąg gruntowych, w przypadkach, wyrażonych w §§. 4 i 13, spór wyniknie o prawo do posiadania, należy nieruchomość zapisać zawsze na imię rzeczywistego jej dzierżyciela, oraz jednak wyrazić, iż posiadanie jest zaprzeczone, i zapisać nazwisko tego, który jej przeczy.

§. 20.

Od chwili, w której niniejszy przepis wejdzie w wykonanie, nie wolno już zawierać kontraktów sprzedaży na zastaw, lub sprzedaży czasowej co do dóbr nieruchomych *(emtio venditio temporanea seu pignus)*. Kontrakty, dopiero po czasie wymienionym zawarte, co do sprzedaży czasowej lub na zastaw, do wciągnienia w księgi gruntowe przyjętemi być nie mogą.

§. 21.

Wszelkie kupna i przedaże (fasye) równie jak inne jakie przenoszenia własności nieruchomości, w księgach gruntowych zapisanych, muszą być także zapisane do księgi gruntowej właściwego powiatu, w celu nabycia zupełnego prawa własności.

§. 22.

Zeznania wszelkich przenoszeń własności co do dóbr nieruchomych w drodze kontraktów, muszą być czynione w przypadkach §§. 10 i 21 przed sądem powiatowym,

Weigerte sich der Schuldner gegen die Beibringung der Belege, so steht dem Gläubiger das Recht zu, die Behelfe auf Kosten des Schuldners herbeizuschaffen. Die Vergütung dieser durch den Bezirksrichter festzusetzenden Kosten geschieht auf dem summarischen Rechtswege.

§. 14.

Was im Sinne der Gesetze und des gesetzlichen Herkommens eine ganze oder halb oder Viertels-Session bildet, ist in dem Grundbuche als ein Ganzes aufzuführen, und erhält nur ein einziges Folium.

Alle übrigen Grundstücke und Gebäude (Extra-Urbarialgründe), wenn sie auch das Eigenthum einer und derselben Person sind, müssen abgesondert und einzeln eingetragen werden.

§. 15.

Das Zusammenstellen solcher angränzender Grundstücke, welche keine Session bilden, zu einem Ganzen, hängt von dem Willen des Eigenthümers ab. Doch kann ein auf diese Weise vereinigtes Ganzes als solches nur in dem Falle dem Grundbuche einverleibt werden, wenn der Besitz der verschiedenen Theile sich auf denselben Rechtstitel gründet.

§. 16.

Jede Liegenschaft ist nach ihrer eigenthümlichen Benennung mit Angabe ihres Masses, der nachbarlichen Gränzen und des Namens der Eigenthümer, ferner mit Angabe des Titels, auf welchem sich das gegenwärtige Besitzrecht gründet, einzuschreiben.

§. 17.

In Betreff jener Orte, welche eine Urbarial-Regulation besitzen, ist das Ausmass der einzelnen Sessionen und sonstigen Liegenschaften aus den Fundualbüchern in das Grundbuch zu übertragen. In Orten, wo keine Urbarial-Regulation vorhanden ist, ist das Ausmass anderweitig zu erheben.

§. 18.

Besässe Jemand eine Liegenschaft nicht kraft eines Eigenthumsrechtes, sondern kraft eines Pfandrechtes (titulo pignoris), *so ist diess, so wie der Name des Verpfänders in den Fällen der §§. 4 und 13 bei der Anschreibung ausdrücklich anzuführen.*

§. 19.

Wenn bei nachgesuchter Anschreibung in den Fällen der §§. 4 und 13 das Besitzrecht streitig gemacht wird, so ist die Liegenschaft stets auf den Namen des wirklichen Inhabers, jedoch mit Angabe des streitigen Besitzes und desjenigen, der letzteren bestreitet, einzutragen.

§. 20.

Von dem Zeitpuncte der Wirksamkeit dieser Vorschrift angefangen, darf kein Pfand- oder Zeitverkauf unbeweglicher Güter (emtio venditio temporanea seu pignus) *mehr abgeschlossen werden. Die grundbücherliche Eintragung von Verträgen, welche über solchen Pfand- oder Zeitverkauf erst nach dem angegebenen Zeitpuncte geschlossen werden sollten, findet nicht Statt.*

§. 21.

Sämmtliche Käufe und Verkäufe (Fassionen) und sonstige Uebertragungen des Eigenthumes der bereits grundbücherlich eingetragenen Liegenschaften müssen zur Erlangung des vollen Eigenthumsrechtes ebenfalls in dem Grundbuche des betreffenden Bezirkes eingetragen werden.

§. 22.

Die Fassionen über alle vertragsmässigen Uebertragungen des Eigenthumes unbeweglicher Güter müssen sowohl im Falle des §. 10 wie des §. 21 persönlich durch den Ueber-

przez zbywającego i nabywającego osobiście, lub przez ich pełnomocników, szczególnie do tego interesu ustanowionych.

Tożsamość osób zeznających powinna być stwierdzona przez dwóch świadków znanych sądowi.

§. 23.

Wszelkie zeznanie może albo ustnie być wniesione, albo miejsce jego zastąpić może kontrakt piśmienny, przez strony kontraktujące własnoręcznie podpisany.

§. 24.

W pierwszym przypadku zapisane zostanie zeznanie do księgi gruntowej na karcie dla tej realności, przeznaczonej w porządku czasu. Takowe zawierać winno nazwisko tego, który własność na kogo innego przenieść sobie życzy; nazwę przedmiotu przeniesionego, nazwisko tego, na którego własność przejść ma; kwote ceny kupna, i warunki, pod któremi ma być złożona, wyrażenie przedmiotu zamiany w danym razie, i złożenie taksy od zeznania przez tego, na którego własność ma być przeniesiona.

Jeżeli zbywający nieruchomość zapisanym jest w dawnej księdze gruntowej za właściciela lub posiadacza prawem zastawu; wówczas należy przy pierwszem zapisaniu do nowej księgi gruntowej powołać liczbę bieżącą nieruchomości i liczbę stronicy, na jakiej się znajduje w dawniejszej księdze gruntowej, aby z tąd poznać można, iż zbywający nieruchomość był właścicielem jej lub takową prawem zastawu dzierżył.

§. 25.

W razie, jeżeli się znajduje kontrakt piśmienny, należy do księgi gruntowej zapisać przepisaną w §. 24. treść interesu przeniesienia w krótkości i powołać istniejący kontrakt.

Oryginał kontraktu winien być stronie zwrócony, a odpis takowego przez stronę załączony, zachować należy w księdze instrumentów, wyrażonej w §. 36.

§. 26.

Jeżeli w skutek testamentu lub odziedziczenia beztestamentowego własność nieruchomości, jeszcze niezapisanej w księgi gruntowe, lub już zapisanej w takowe, przejść ma na osobę inną; natenczas przeniesienie własności onejże dziać się winno w obecności wszystkich stron interesowanych albo ich prawnych pełnomocników lub zastępców, przez zapisanie aktu dziedzictwa, (instrumentu działowego, pertraktacyi spadku, dekretu przyznania spadku) a to w taki sam sposób, jaki w poprzedzających paragrafach jest przepisany co do innych rodzajów przeniesienia własności. Wszelako dostatecznem jest, jeżeli w archiwum ksiąg gruntowych złożony zostanie odpis wierzytelny dokumentów, dotyczących aktu dziedzictwa.

§. 27.

Pełnomocnictwa osób, które przy przeniesieniu własności lub w razach odziedziczenia stronę interesowaną zastępują przed sądem powiatowym, mają być zachowane w oryginale w archiwum urzędu ksiąg gruntowych.

§. 28.

Po złożeniu należytości od zeznań, takie tylko zeznania kupna i przedaży, zamiany lub innego rodzaju przeniesienia własności przyjęte być mogą, które według wykazu załączonych dowodów na mocy przepisu §. 10 lub według osnowy księgi gruntowej

geber und Uebernehmer, oder durch deren zu diesem Geschäfte besonders bestellte Bevollmächtigte von dem Bezirksgerichte geschehen.

Die Identität der fatirenden Personen muss durch zwei dem Gerichte bekannte Zeugen bestätiget werden.

§. 23.

Jede Fassion wird entweder mündlich abgegeben, oder es vertritt deren Stelle ein schriftlicher durch die vertragschliessenden Theile eigenhändig unterfertigter Vertrag.

§. 24.

Im ersten Falle wird die Fassion in das Grundbuch auf das Folium der Realität nach der Zeitfolge eingetragen. Dieselbe enthält den Namen desjenigen, der das Eigenthum an einen Anderen übertragen will, die Benennung des übertragenen Gegenstandes, den Namen desjenigen, an welchen das Eigenthum übergehen soll, den Betrag des Kaufschillinges und die Bedingungen der Erlegung desselben, die Bezeichnung des etwaigen Tauschgegenstandes und die Entrichtung der Fassionstaxe durch denjenigen, an welchen das Eigenthum übertragen werden soll.

Wäre der Uebergeber einer Liegenschaft in einem alten Grundbuche als Eigenthümer oder Pfandbesitzer eingetragen, so muss bei der ersten Eintragung in das neue Grundbuch die Beziehung auf die fortlaufende Liegenschaftsziffer und die Seitenzahl des alten Grundbuches beigesetzt werden, woraus erhellet, dass der Uebergeber der Liegenschaft Eigenthümer oder Pfandbesitzer und rechtmässiger Inhaber derselben war.

§. 25.

Im Falle eines vorhandenen schriftlichen Vertrages wird in das Grundbuch der im §. 24 vorgeschriebene kurzgefasste Inhalt des Uebertragungsgeschäftes mit Beziehung auf den vorhandenen Vertrag eingetragen.

Von dem der Partei zurückzustellenden Originale des Vertrages ist eine durch dieselbe beizubringende Abschrift in dem im §. 36 bezeichneten Instrumentenbuche aufzubewahren.

§. 26.

Wenn in Folge eines Testamentes oder einer Beerbung ohne letzten Willen das Eigenthum einer (§. 11) noch nicht eingeschriebenen oder einer grundbücherlich bereits eingetragenen Liegenschaft auf eine andere Person überzugehen hat, so muss die Uebertragung im Beisein sämmtlicher Betheiligten oder deren gesetzlichen Bevollmächtigten oder Vertreter, durch Eintragung des Erbschaftsactes (Theilungsinstrumentes, Verlassenschaftsabhandlung, Einantwortungsurkunde) und zwar in der Weise geschehen, wie diess in den vorstehenden Paragraphen in Beziehung auf andere Uebertragungsarten des Eigenthumes vorgeschrieben ist. Es genügt jedoch, im Archive des Grundbuchsamtes eine beglaubigte Abschrift der Urkunden des Erbschaftsactes zu hinterlegen.

§. 27.

Die Vollmachtsurkunden jener Personen, welche bei einer Uebertragung des Eigenthumes oder in Beerbungsfällen einen Betheiligten vor dem Bezirksgerichte vertreten, sind im Archive des Grundbuchsamtes im Originale aufzubewahren.

§. 28.

Nach erlegten Fassionsgebühren können nur solche Fassionen über Käufe und Verkäufe, Vertauschungen oder andere Uebertragungsarten des Eigenthumes angenommen werden, welche laut beigebrachter Belege nach Vorschrift des §. 10 oder laut Grundbuches von

pochodzą od prawdziwych właścicieli nieruchomości sprzedanej lub zamienionej, lub od tych, którzy takową prawem zastawu posiadają, i które w myśl istniejących praw i prawnych zwyczajów, ważne i prawomocne są co do podzielności gruntów i budynków.

§. 29.

Co do kupna i przedaży, równie jak co do zamiany nieruchomości, w §. 1 wyrażonych, prawo pierwszeństwa kupna ze strony sąsiadów lub krewnych nie ma miejsca.

§. 30.

Przepisy, zawarte w §§. 17, 18 artykułu XXI. z roku 1840 względem bezpieczeństwa wierzycieli intabulowanych, należy przestrzegać przy każdej fasyi kupna, zamiany, odziedziczenia i innych dobrowolnych przenoszeń własności nieruchomości, w §. 1 wyszczególnionych.

§. 31.

Co do egzekucyi do dóbr nieruchomych, zapisanych w księdze gruntowej lub pretensyj intabutowanych, ustawa prowizorycznie wydać się mająca o postępowaniu w procesie cywilnym, obejmie dotyczące przepisy. Aż do owej pory pozostanie w swej mocy §. 18. artykułu XXI z roku 1840.

§. 32.

Z każdą kartą księgi gruntowej, na której zapisana jest nieruchomość, połączona będzie karta intabulacyjna. W powiatach, w których leży miasto wolne królewskie, należy ze strony sądu powiatowego księgę intabulacyjną, w powyższym mieście się znajdującą, prnwadzić dalej w myśl ustawy, z roku 1840 artykułu XXI i w połączeniu z księgą gruntową tegoż miasta.

§. 33.

Po każdej nieruchomości zapisanej, należy wyznaczyć kilka kart do zapisywania dalszych przenoszeń; równie też i do intabulacyj należy każdej nieruchomości kilka przydzielić kart. Według możności należy karty wszystkich realności, do jednej gminy należących, złożyć w jeden i ten sam ternion.

§. 33.

Na każdej karcie intabulacyjnej, powinny się znajdować następujące rubryki: W pierwszej rubryce zapisane zostanie imię i nazwisko wierzyciela. Druga rubryka zawiera dzień wystawienia dokumentu, w którym wyrażona jest summa pewna intabulowana. W trzeciej rubryce należy zamienić polecenie sędzi powiatowego co do intabulacyi w całej swej rozciągłości z dołożeniem daty. Czwarta rubryka wykazuje sumę intabulowaną co do cyfry. Jeżeli o pretensyę, jeszcze niezaintabulowaną, sędzia powiatowy dozwoli egzekucyi na tę samą realność, należy tę okoliczność wraz z wyrażeniem nazwiska wierzyciela, summy o którą egzekucya idzie, i daty zajęcia w piątej rubryce zamieścić. Szósta rubryka zawierać ma ekstabulacye i wykreślenia, jeżeli jakie zachodzą, summ nie intabulowanych a egzekwowanych, zapisanych w rubryce poprzedzającej, na szczególne uwagi należy otworzyć ostatnią czyli siódmą rubrykę.

§. 35.

Jeżeli wierzyciel zaintabulowany, przeniesie swoję pretensyę wraz z prawem intabulacyi na osobę trzecią, lub, jeżeli pretensya intabulowana w drodze odziedziczenia

den wirklichen Eigenthümern oder Pfandbesitzern der verkauften und vertauschten Liegenschaften herrühren, und welche im Sinne der bestehenden Gesetze und des gesetzlichen Herkommens auch in Bezug auf Theilbarkeit der Grundstücke und der Gebäude giltig und rechtskräftig sind.

§. 29.

In Bezug auf Kauf und Verkauf, sowie auf Tausch der im §. 1 angegebenen Liegenschaften gilt kein Vorkaufsrecht der Nachbarn oder der Verwandten.

§. 30.

Was in Bezug der Sicherung der intabulirten Gläubiger in den §§. 17 und 18 des XXI. Artikels vom Jahre 1840 angeordnet ist, muss bei jeder Fassion über Käufe, Vertauschungen, Beerbungen, oder anderen freiwilligen Uebertragungen des Eigenthumes in Betreff aller im §. 1 erwähnten Liegenschaften beachtet werden.

§. 31.

In Betreff der Execution auf unbewegliche im Grundbuche einverleibte Güter oder intabulirte Forderungen wird die provisorisch einzuführende Civilprocessordnung die einschlägigen Vorschriften enthalten. Bis dahin bleiben die Bestimmungen des §. 18 XXI. Artikel, 1840, in Wirksamkeit.

§. 32.

Mit jedem Grundbuchsblatte, auf welches eine Liegenschaft eingetragen ist, wird ein Intabulationsblatt in Verbindung gesetzt. In jenen Bezirken, in welchen eine königliche Freistadt liegt, ist das in Letzterer bestehende Intabulationsbuch im Sinne des Gesetzes vom Jahre 1840, XXI. Artikel und in Verbindung mit dem Grundbuche dieser Stadt, von Seiten des Bezirksgerichtes fortzuführen.

§. 33.

Nach jeder eingetragenen Liegenschaft sind mehrere Blätter zur Fortsetzung der Umschreibungen zu bestimmen, und auch Behufs der Intabulationen sind mehrere Blätter jeder Liegenschaft zuzuweisen. Nach Thunlichkeit sind die Folien für alle einer Gemeinde angehörigen Realitäten in einen eigenen Ternion zusammenzulegen.

§. 34.

Jedes Intabulationsblatt hat folgende Rubriken zu enthalten: In der ersten Rubrik wird der Vor- und Zuname des Gläubigers eingeschrieben. Die zweite Rubrik enthält den Ausstellungstag der Urkunde, in welcher die intabulirte bestimmte Summe angegeben ist. In der dritten Rubrik ist der Auftrag des Bezirksrichters zur Intabulation in seiner ganzen Ausdehnung und mit Angabe des Datums aufzuzeichnen. Die vierte führt die Ziffer der intabulirten Summe an. Wenn eine nicht intabulirte Forderung durch den Bezirksrichter auf dieselbe Liegenschaft zur Execution gebracht wird, so ist das mit Angabe des Gläubigers, der Executionssumme und des Beschlagnahme-Datums in der fünften Rubrik anzumerken. Die sechste Rubrik enthält die Extabulationen und etwaigen Löschungen der nicht intabulirten, doch zur Execution gebrachten Summen der vorhergehenden Rubrik; für besondere Bemerkungen ist die letzte oder siebente Rubrik zu eröffnen.

§. 35.

Wenn ein intabulirter Gläubiger seine Forderung sammt Intabulationsrecht auf einen Dritten überträgt, oder wenn eine intabulirte Forderung im Wege der Beerbung auf einen

przejdzie na osobę trzecią, wówczas ten trzeci, jako nowy właściciel pretensyi intabulowanej, może się domagać u sędzi powiatowego o zamieszczenie swego nazwiska na właściwej karcie intabulacyjnej, a jeżeli prawnie udowodni nabycie swoje, sędzia powiatowy winien uchwałą zezwolić na zapisanie go na karcie. Uchwałę takową należy zapisać na odpowiedniej karcie intabulacyjnej w rubrykach, w §. 34 wyrażonych, z powołaniem pozycyi, pod którą pretensya, w mowie będąca, już jest zaintabulowaną.

§. 36.

Oprócz księgi gruntowej i intabulacyjnej, należy także prowadzić księgę instrumentową, w której zachowane być winny wierzytelne odpisy dokumentów intabulowanych, przez strony załączone.

§. 37.

Spis imion, sporządzony według porządku abecadłowego, zapisanych właścicieli nieruchomości i pretensyj intabulowanych, z powołaniem dotyczących stronic księgi gruntowej, służy do spiesznego wyszukania posiadaczy gruntowych i intabulacyj. Każda zmiana w posiadaniu, winna być następnie zamieszczona w tym rejestrze alfabetycznym.

§. 38.

Intabulacye na wspomnionych nieruchomościach, dziać się winny przed sędzią powiatowym podług przepisu prawa, mianowicie artykuł XXI z roku 1840, a to w ten sposób, iż wierzyciel obowiązanym jest przy sposobności intabulacyi oznaczyć dokładnie rzecz nieruchomą dłużnika, na której uskutecznić zechce intabulacyę. Jeżeli zamierza moc intabulacyi rozciągnąć na cały majątek nieruchomy jego dłużnika, a w skrypcie to mu nie jest zabronione, winien nieruchomości dłużnika dokładnie i każdą z osobna wymienić. Co do nieruchomości, wyraźnie nie oznaczonych, intabulacya nie daje mu pierwszeństwa.

§. 39.

Do przyjmowania podań o wpisanie posiadania lub o intabulacyę, winien urząd ksiąg gruntowych powiatu prowadzić protokół podawczy. Protokolista ma obowiązek, natychmiast przy wniesieniu podania o wpisanie posiadania jego lub o intabulowanie, zamieścić na nim cyfrę bieżącą, oraz godzinę, kiedy wniesione zostało, i dozwolić podającemu, ażeby przez wglądnienie do protokołu oryginalnego, przekonał się o należytem następywaniu cyfry z kolei.

Przyjmować podania i naznaczać takowe w sposobie przepisanym, może tylko protokolista w swojej lokalności urzędowej i tylko w godzinach urzędowych.

§. 40.

Sędzia powiatowy winien na każde podanie o zapisanie do księgi gruntowej lub intabulacyjnej wydać uchwałę, czyli zapisanie posiadania lub intabulacya, może mieć miejsce lub nie; w pierwszym razie wydać stosowne polecenie do urzędu ksiąg gruntowych i zawiadomić dłużnika o przedsięwziętej przeciw niemu intabulacyi.

Jeżeli sędzia powiatowy uważa, iż żądaniu zadosyć uczynić nie można, winien natychmiast polecić, aby uchwała odmówiona, do księgi gruntowej lub intabulacyjnej w pierwszej rubryce zapisaną została, i o tem proszącego zawiadomić, przez doręczenie uchwały odmównej.

Dritten übergeht, so kann dieser Dritte als neuer Eigenthümer der intabulirten Forderung die Einschaltung seines Namens in das betreffende Intabulationsblatt bei dem Bezirksrichter nachsuchen und nach gesetzlich dargethanem Uebertragungs-Uebernahmsrechte hat der Bezirksrichter die Einschaltung mittelst Bescheides zu bewilligen. Dieser Bescheid ist auf das betreffende Intabulationsblatt mit den §. 34 angegebenen Rubriken und mit Hinweisung auf die Post, unter welcher die fragliche Forderung bereits intabulirt ist, einzutragen.

§. 36.

Nebst dem Grund- und Intabulationsbuche ist auch ein Instrumentenbuch zu führen, in welches die von den Parteien beizubringenden beglaubigten Abschriften der intabulirten Instrumente zu hinterlegen sind.

§. 37.

Ein nach der Buchstabenfolge verfertigtes Namensverzeichniss der eingetragenen Eigenthümer der Liegenschaften und intabulirten Forderungen, mit Beziehung auf die betreffenden Blattseiten des Grundbuches, dient zur alsogleichen Auffindung der Grundbesitzer und der Intabulationen. Die Besitzveränderung ist auch in diesem alphabetischen Register jedesmal nachzutragen.

§. 38.

Die Intabulationen auf die angedeuteten Liegenschaften haben vor dem Bezirksrichter nach Vorschrift des Gesetzes, nämlich des XXI. Artikels vom Jahre 1840 in der Weise zu geschehen, dass der Gläubiger verpflichtet ist, bei Gelegenheit der Intabulation dasjenige unbewegliche Gut des Schuldners genau zu bezeichnen, auf welches er die Intabulation vornehmen lassen will. Beabsichtiget er die Kraft der Intabulation auf das ganze unbewegliche Vermögen seines Schuldners auszudehnen, und ist ihm diess im Schuldscheine nicht untersagt, so muss er die Liegenschaften des Schuldners einzeln und besonders namhaft machen. Rücksichtlich solcher Liegenschaften, welche er nicht ausdrücklich bezeichnet hat, gibt ihm die Intabulation keine Priorität.

§. 39.

Zur Aufnahme der Gesuche um Besitzanschreibung oder Intabulirung hat das Grundbuchsamt des Bezirkes ein Einreichungsprotokoll zu führen. Der Protokollist ist verpflichtet, alsogleich bei Ueberreichung des Besitzanschreibungs- oder Intabulationsgesuches die fortlaufende Ziffer sammt der Stunde der Ueberreichung auf demselben anzumerken, und dem Gesuchsteller von der richtigen Folge der Ziffer im Original-Protokolle Einsicht nehmen zu lassen.

Die Uebernahme der Gesuche, sowie die vorgeschriebene Bezeichnung derselben darf nur im Amtslocale des Protokollisten, nur durch denselben und nur in den Amtsstunden geschehen.

§. 40.

Der Bezirksrichter hat über jedes Gesuch um Eintragung in das Grund- und Intabulationsbuch mittelst Bescheides zu erkennen, ob der Besitzanschreibung oder Intabulation Statt zu geben sei, und im bejahenden Falle den erforderlichen Auftrag an das Grundbuchsamt zu erlassen, und den Schuldner von der gegen ihn vorgenommenen Intabulation zu verständigen.

Findet der Bezirksrichter dem gestellten Ansuchen nicht Statt zu geben, so hat er dennoch den abweislichen Bescheid sogleich im Grund- und Intabulationsbuche und zwar in der ersten Rubrik anmerken zu lassen, und hievon den Gesuchsteller durch Zustellung des abweislichen Bescheides zu verständigen.

W razie, jeżeli sąd wyższy na rekurs przeciw tej uchwale założony, zezwoli na zapisanie upraszane, zapisanie będzie miało pierwszeństwo na tem samem miejscu, na którem zanotowaną została uchwała odmówna.

§. 41.

Pierwszeństwo prawne intabulabyi, oznaczone będzie według chwili podania i wciągnienia do protokołu (§. 39). Jeżeli kilku wierzycieli podadzą w jednej chwili różne dokumenta do protokołu, w celu zapisania takowych w księgi gruntowe, wówczas wszystkie te intabulacye mają to samo pierwszeństwo, a okoliczność tę należy tak w uchwale, na podanie tabularne wydanej, jakoteż w księdze tabularnej wyraźnie zanotować.

§. 42.

Sędzia powiatowy winien pretensye niezaintabuiowane, których poszukują wierzyciele w drodze egzekucyi na nieruchomościach, zapisanych w księgach gruntowych, udzielić natychmiast urzędowi ksiąg gruntowych do zapisania w takowych, a to w tym czasie, w którym w myśl §. 4 Art. XV 1836 nastąpi zajęcie nieruchomości, pod egzekucyę poddanej. Pierwszeństwo tego zapisania poczyna się dopiero od chwili, w której dotychczas dokumenta do protokołu podawczego ksiąg gruntowych wniesione zostały (§. 9) i nie może być na przeszkodzie pretensyom już dawniej zapisanym.

§. 43.

Każdemu właścicielowi, zapisanemu do księgi gruntowej, należy wydać potwierdzenie tabularne w dowód jego własności. Takowe zawierać ma potwierdzenie, iż posiadanie zapisane zostało, tytuł posiadania, jak najdokładniejsze oznaczenie części, należących do nieruchomości, w mowie będącej, liczbę nieruchomości i stronnicy księgi gruntowej, i powinno być zaopatrzone pieczęcią urzędową i podpisem sędzi powiatowego.

§. 44.

Można także komukolwiek na żądanie wydawać wyciągi z księgi gruntowej i intabulacyjnej co do zaszłych zapisów i intabulacyj, po opłaceniu przepisanych należytości. Takowe mają zawierać wszystkie rubryki, znajdujące się w księdze gruntowej i intabulacyjnej, z dokładnem wypełnieniem, dotyczącem nieruchomości w mowie będącej.

§. 45.

W tej części ksiąg gruntowych, która wykazuje stan posiadania nieruchomości, należy dodać powołanie na księgi katastrowe, mające być zaprowadzonemi w celu opodatkowania.

§. 46.

Niniejsze rozporządzenie ma wejść w wykonanie od dnia obwieszczenia w całym obrębie kraju koronnego Kroacyi i Slawonii, z wyjątkiem miasta Fiumy i należącego do niej okręgu miejskiego.

§. 47.

Co do miasta Fiumy i gruntów, należących do jej okręgu miejskiego, tudzież co do gmin, Casola, Drenova i Plasse, obowiązywać ma nadal aż do przyszłego rozporządzenia regulamin ksiąg gruntowych z d. 27 Grudnia 1843. Czynności urzędowe w sprawach ksiąg gruntowych i intabulacyjnych, przydzielone dotąd sądowi powiato wemu

Im Falle, dass das höhere Gericht über die vom Gesuchsteller gegen diese Entscheidung ergriffene Berufung der gebetenen Eintragung Statt gäbe, bleibt der letzteren die Priorität, unter welcher die Anmerkung des abweislichen Bescheides stattgefunden hat.

§. 41.

Die gesetzliche Priorität der Intabulationen wird nach dem Momente der Ueberreichung und Anmerkung im Protokolle (§. 39) bemessen. Sollten mehrere Gläubiger verschiedene Urkunden im selben Momente Behufs der Eintragung im Protokolle überreichen, so haben alle diese Intabulationen dieselbe Priorität, und es ist diess sowohl in dem Bescheide über das Intabulationsgesuch, als auch in dem Intabulationsbuche ausdrücklich anzumerken.

§. 42.

Der Bezirksrichter hat jene nicht intabulirten Forderungen, welche gegen grundbücherliche Liegenschaften zur Execution gebracht werden, in jener Zeit, in welcher im Sinne des §. 4, XV. Artikel, 1836, die Beschlagnahme der in Execution genommenen Liegenschaft erfolgt, dem Grundbuchsamte zur Eintragung alsogleich mitzutheilen. Die Priorität dieser Eintragung beginnt erst von dem Zeitpuncte der Ueberreichung der diessfälligen Urkunden bei dem Einreichungsprotokolle des Grundbuchsamtes (§. 39) und kann den bereits früher eingetragenen Forderungen keinen Abbruch thun.

§. 43.

Jedem in das Grundbuch eingetragenen Eigenthümer ist zum Beweise seines Eigenthumes ein Gewährbrief auszufertigen. Derselbe hat unter Beidrückung des Amtssiegels und unter der Unterschrift des Bezirksrichters die Bestätigung der erfolgten Besitzanschreibung, des Besitztitels und die möglichst genaue Bezeichnung der zur fraglichen Liegenschaft gehörigen Bestandtheile, sowie die Liegenschaftsziffer und die Seitenzahl des Grundbuches zu enthalten.

§. 44.

Ebenso können auch über die stattgehabten Eintragungen und Intabulationen Jedermann gegen Bezahlung der vorgeschriebenen Gebühren Auszüge aus dem Grund- und Intabulationsbuche ertheilt werden. Dieselben müssen aber die sämmtlichen im Grund- und Intabulationsbuche vorkommenden Rubriken mit der vollständigen die fragliche Liegenschaft betreffenden Ausfüllung enthalten.

§. 45.

In jenem Theile der Grundbücher, welcher den Besitzstand über die Liegenschaft ausweiset, ist eine Berufung auf die Katasterbücher einzuschalten, welche Behufs der Besteuerung errichtet werden.

§. 46.

Diese Verordnung hat vom Tage der Kundmachung an, in dem ganzen Umfange des Kronlandes Croatien und Slavonien mit Ausnahme der Stadt Fiume und des zu ihr gehörigen Stadtgebietes in Wirksamkeit zu treten.

§. 47.

Rücksichtlich der Stadt Fiume und der zu ihrem Stadtgebiete gehörigen Gründe und der Gemeinden Cosala, Drenova und Plasse verbleibt bis auf weitere Anordnung das Grundbuchsreglement vom 27. December 1843 auch fernerhin in Wirksamkeit. Die bisher dem städtischen Bezirksgerichte (Giudizio Civico Distrettuale) *und dem Stadtcapitän oder dessen*

miejskiemu *(Giudizio civico distrettuale)*, kapitanowi miejskiemu lub jego zastępcy, należeć będą do tamecznego sądu powiatowego, któremu przydzielony zostaje registrator tabularny do prowadzenia ksiąg gruntowych i tabularnych. Rekursa w sprawach gruntowych i intabulacyjnych, założone być mają na przyszłość do sądu krajowego w Fiume, zamiast do Sedryi kapitanalnej.

Równie też wszystkie funkcye §fem 98 wspomnionego regulaminu do dawniejszego namiestnictwa królewsko-węgierskiego przydzielone, przechodzą wprost do tegoż sądu krajowego.

Co do należytości w Art. X. tegoż regulaminu ustanowionych, osobny porządek taksowy zawierać będzie potrzebne rozporządzenia.

Aż do owej pory, obowiązywać mają postanowienia dotąd istniejące.

Schmerling m. p.

Stellvertreter zugewiesenen Amtsverrichtungen in Grundbuchs- und Intabulationssachen kommen daselbst dem dortigen Bezirksgerichte zu, welchem der Tabular-Registrator zur Führung des Grund- und Intabulationsbuches zugewiesen ist. Die Berufung in Grundbuchs- und Intabulationssachen findet künftighin an der Stelle der Capitaneal-Sedria an das Landesgericht in Fiume Statt.

Ebenso gehen auch die im §. 98 des gedachten Reglements der früheren königlichen ungarischen Statthalterei zugewiesenen Functionen unmittelbar an dieses Landesgericht über.

In Betreff der im X. Artikel dieses Reglements festgesetzten Gebühren wird eine besondere Taxordnung die nöthigen Bestimmungen enthalten.

Bis dahin werden die bisher geltenden Bestimmungen in Geltung erhalten.

Schmerling *m. p.*

Dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część CXXXVI.

Wydana i rozesłana

w wydaniu [illegible]: 16. Października 1852.

w wydaniu [illegible]: 19. Października 1852.

282.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. Października 1852,

[illegible]

Stosownie do Najwyższego polecenia z d. 28. Września 1852, wydaje i do powszechnej wiadomości podaje [illegible] Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświęcima i Zatora i z Wielkiem Księstwem Krakowa:

I.

Na czele administracyi [illegible] stoi namiestnik, [illegible] we Lwowie [illegible].

[illegible]

II.

Pod względem administracyjnym, dzieli się kraj koronny na trzy okręgi rządowe [illegible] Lwowa, Krakowa i Stanisławowa.

Okręg rządowy Krakowski, obejmuje kraj od gór Karpackich [illegible] cyrkuły: Wadowicki, Bocheński, Sandecki, Jasielski, Tarnowski i Rzeszowski, oraz [illegible] Sanockiego i Przemyślskiego.

Okręg rządowy Lwowski obejmuje [illegible] cyrkuły: Przemyślski, Żółkiewski, Lwowski, Sanocki i Samborski, [illegible] Stryjskiego, Złoczowskiego i Brzeżańskiego.

Reszta części [illegible] trzech cyrkułów, [illegible] Tarnopolski, Czortkowski, Stanisławowski i Kołomyjski, stanowi okręg rządowy Stanisławowski.